

anmeldelse og for Afgiftspaalæg og tillige Dpshynet simplificeres mere. Disse ere navnlig Frugter, Havevæxter og Mælk, hvis samlede Afgiftsbeløb har kunnet udgjøre aarlig omtrent 14,000 Rbd., for hvis Afgang formeentlig intet Vederlag vil udtræves til Statskassens Behov.

Hvad Bornholm og Læsø angaae, da troe vi, at overveiende Grunde tale for, at Brændvinsproductionens Beskatning udstrækkes til disse Øer, og at denne Foranstaltning i det Hele vil være i deres Interesse, om det end maa erkjendes, at særlige Forhold gjøre det tilraadeligt, at der i denne Henseende gaaes frem med en vis Lempelighed.

Med disse almindelige Bemærkninger skulle vi gaae over til at undersøge de enkelte Paragrapher.

ad §§ 1. og 2.

Ved disse Paragrapher finde vi ikke Anledning til at foreslaae nogen Forandring, idet vi antage det for en Selvfølge, at Ladepladsen Løgstør, uagtet den ikke udtrykkeligt er nævnt i § 2 og flere andre Paragrapher af Udkastet, hvor Kjøbstæderne i Almindelighed omhandles, dog ifølge Bestemmelserne i § 1 maa være indbefattet under disse.

ad § 3.

Da vi ere gaaede ud fra det ovenfor udviklede Resultat med Hensyn til Indførselsconsumtionens Vedbliven i Kjøbenhavn, have vi taget under Overveelse, om der ikke maatte kunne foretages saadanne Modificationer i Tarifen, hvorved de med Afgifternes Dppebørsel og Control forbundne Bænkeligheder noget maatte kunne formindskes. Dette troe vi vilde kunne opnaaes ved til de i Lovudkastet som afgiftsfrie nævnte Artikler at føie saadanne, som ere Gjenstand for en i det Enkelte gaaende daglig Samfærdsel (saasom Frugt, Havevæxter, Mælk o. s. v.), og vi vilde have fundet os foranledigede til at fremsætte dertil sigtende Forslag, saafremt vi havde antaget, at der kunde være Tale om for en længere Tid at bibeholde Indførselsconsumtionen; men da vi antage, at der vil blive sat en bestemt kort Frist for denne Afgifts Vedbliven, og en Nedsættelse af Afgifterne paa nogle Gjenstande vilde gjøre det nødvendigt, naar Statskassens Ind-

tægter ikke skulde formindskes, at foretage saadanne Forhøielser med Hensyn til andre, som, om de end ikke i og for sig kunne anses for betænkkelige, dog ikke kunne undgaae at opvække Misforstøelse hos Enkelte, saa har Udvalgets Fleertal troet at burde anbefale at lade Beskatningen vedblive at hvile paa alle de Artikler, som ere nævnte i den Udkastet vedførte Tarif, men med de hidtil gjældende Afgifts størrelser, hvorhos vi dog antage, at det vil være uden Betænklichkeit at gaae ind paa de foreslaaede mindre Forandringer i Classificationen af nogle Gjenstande, nemlig at ansætte Blomkaal til samme Afgift som al anden Kaal, at forene Kron-, Daa- og Raavildt til een Klasse, samt røgede og saltede Gæs til een, og endelig at nedsætte Afgiften af Asparges til det Halve.

1. Udvalgets Fleertal foreslaaer derfor, at Slutningen af Paragraphen affattes saaledes:

hvorimod der indtil 1ste April 1852 vedbliver at erlægges Indførselsconsumtion i Kjøbenhavn efter den nærværende Lov vedførte Tarif. Fra den nævnte Tid bortfalder derimod saavel Indførselsconsumtionen som Lods- og Consumtionsvæsenets Eftersyn ved de landværts Ud-gange til Staden, ligesom og den i § 2 af denne Lov omhandlede Forpligtelse til at ledsage Varer, som forsendes landværts til Kjøbenhavn, med Følgesedler.

2. I Genhold til det ovenfor Udviklede foreslaaer Udvalgets Mindretal, Kée, at der i sidste Linie efter „Kjøbenhavn“ tilføies „indtil videre“.

3. Endvidere foreslaaer jeg, Kée, at: Frugter, Havevæxter og Mælk med høsførte Sætter udgaae af Consumtionstarifen for Kjøbenhavn.

ad § 4.

I Genhold til de ovenfor fremsatte almindelige Bemærkninger finde vi Intet at erindre imod denne Paragraf.

ad § 5.

Da vi ikke kunne erkjende, at der er givet Bornholm noget Privilegium eller Tilfagn, som